

GÍMEL

Žalm 119, 17-32

Zastávej se svého služebníka a budu žít,
chci se držet tvého slova.

Otevři mi oči, ať mám na zřeteli
divy ze Zákona tvého.

Jsem na zemi jenom hostem,
neukrývej přede mnou svá přikázání.

V duši se stravuji touhou po
tvých soudech v každé době.

Oboříš se na opovážlivce, na proklatce,
kteří pobloudili od tvých přikázání.

Sejmi ze mne potupu a pohrdání,
neboť tvá svědectví zachovávám.

I když vládci zasednou a umluví se na mě,
tvůj služebník bude přemýšlet o tvých nařízeních,
tvá svědectví budou nadále mým potěšením,
jsou to moji rádci.

DÁLET

Do prachu je přitisknuta moje duše,
zachovej mi život podle svého slova.

Vyprávěl jsem o svých cestách - tys mi odpověděl,
vyučuj mě v tom, co nařizuješ.

Dej mi porozumět cestě svých ustanovení,
chci přemýšlet o tvých divuplných činech.

Moje duše se rozplývá žalem, pozvedni mě
podle svého slova. Odvrať ode mne cesty klamu,
podle svého Zákona se nade mnou smiluj.

Zvolil jsem si cestu věrnosti, stavím si před
oči tvé soudy. Přimkl jsem se k tvým svědectvím, nedej,

Hospodine, abych byl zahanben!

Poběžím cestou tvých přikázání,
dal jsi mému srdci volnost

